ЄПИСКОП ВІКТОР БЕДЬ: ПРОПОВІДЬ У НЕДІЛЮ ВСІХ СВЯТИХ

✠ Віктор Бедь,
єпископ Мукачівський і Карпатський,
керуючий Мукачівсько-Карпатською єпархією
Православної Церкви України

м. Ужгород
7 червня 2026 р.

Всечесні отці, дорогі браття і сестри!

Високодостойні наші героїчні українські воїни-захисники!

Сьогодні Свята Православна Церква молитовно і урочисто святкує Неділю Всіх Святих — особливий день, який завершує собою світлий період П'ятидесятниці та відкриває перед нами одну з найглибших істин християнської віри. Якщо минулої неділі ми прославляли Зішестя Святого

Духа на апостолів, то сьогодні бачимо плоди цієї великої події. Бо святі — це і є живий плід дії Святого Духа у світі.

Недаремно Церква поставила це свято саме після П’ятидесятниці. Святий Дух зійшов на апостолів не для того, щоб люди лише захоплювалися чудом, а для того, щоб кожна людина могла змінитися, очиститися, оновитися та наблизитися до Бога. Святий Дух був посланий у світ для спасіння людини, для її духовного преображення, для перемоги життя над смертю, світла над темрявою, добра над злом.

І коли ми сьогодні згадуємо всіх святих, то згадуємо не лише великих подвижників минулого. Ми бачимо величезну духовну родину Церкви Христової. Ми бачимо тих, хто пройшов земний шлях раніше за нас і досягнув тієї мети, до якої покликаний кожен християнин.

Серед них були апостоли і мученики, святителі й преподобні, царі й воїни, князі й селяни, багаті й бідні, вчені й неписьменні. Одні проповідували Євангеліє народам, інші служили Богові у мовчанні. Одні віддавали своє життя на аренах давнього Риму, інші терпляче несли життєвий хрест у своїх родинах і громадах. Але всіх їх об’єднувало одне — вони поставили Бога в центр свого життя.

І тут виникає дуже важливе запитання: що ж таке святість?

На жаль, багато людей вважають святість чимось недосяжним. Дехто думає, що святими можуть бути лише монахи, пустельники чи особливі подвижники. Інші переконані, що святість належить лише минулим століттям і не має стосунку до сучасного життя.

Але це велика помилка.

Святість — це не втеча від життя. Святість — це не надзвичайні здібності людини. Святість — це не відсутність боротьби. Навпаки, святість народжується саме в боротьбі:

- у боротьбі зі злом;

- у боротьбі з неправдою;

- у боротьбі з власними пристрастями;

- у боротьбі за любов, справедливість і людську гідність.

Апостол Петро, нагадуючи слова самого Господа, закликає нас: ***«За прикладом Святого, Який покликав вас, і самі будьте святі в усім вашім житті. Бо написано: "Будьте святі, Я Святий"» (1 Петр. 1:15–16).***

Зверніть увагу: це не порада і не побажання. Це покликання кожного християнина.

Тож кожен із нас покликаний до святості:

- не лише священник;

- не лише чернець;

- не лише богослов;

- кожна людина;

- батько і мати;

- вчитель і студент;

- лікар і військовий;

- робітник і науковець;

- кожен, хто носить у собі образ Божий.

Святість починається там, де людина починає жити за совістю. Де вона говорить правду, коли можна було б збрехати. Де прощає, коли хочеться образитися. Де допомагає, коли можна пройти повз. Де залишається людиною навіть тоді, коли навколо панують жорстокість і байдужість.

Дорогі браття і сестри! Високодостойні наші героїчні українські воїни-захисники!

Особливо глибоко ми усвідомлюємо це сьогодні, коли українська нація переживає важкі випробування російсько-українською війною.

Вже багато років українська земля здригається від вибухів, сліз і людського болю. Вже багато років наш народ змушений відстоювати своє право на свободу, незалежність, життя і власне майбутнє.

І саме в цей час ми бачимо численні приклади дивовижної сили людського духу:

- ми бачимо наших воїнів, які ціною власного життя захищають свій народ;

- ми бачимо лікарів, які рятують поранених;

- ми бачимо волонтерів, які день і ніч допомагають потребуючим;

- ми бачимо матерів, які моляться за своїх дітей;

- ми бачимо капеланів, які несуть людям слово Божої надії навіть під обстрілами.

Хіба все це не є проявом тієї любові, про яку говорив Христос?

Адже Сам Спаситель світу, Господь Ісус Христос, засвідчив: ***«Ніхто більшої любови не має над ту, як хто душу свою покладе за друзів своїх» (Ів. 15:13).***

Бо саме самопожертва завжди була однією з найвищих чеснот християнства. Тому сьогодні ми з особливою вдячністю молимося за всіх захисників України — живих і полеглих.

Молимося за поранених і полонених. За тих, хто втратив свої домівки. За тих, хто втратив найдорожчих людей. За всіх, хто страждає від наслідків війни. Ми просимо Господа зміцнити їх, потішити їх і дарувати їм Свою благодать.

Але водночас ми повинні пам’ятати, що перемога починається не лише на полі бою. Вона починається в людському серці.

Жодна армія не буде сильною, якщо народ втратить моральні орієнтири. Жодна держава не буде міцною, якщо люди забудуть про правду, справедливість і відповідальність. Жодне суспільство не матиме майбутнього, якщо байдужість стане нормою життя.

Саме тому сьогоднішнє свято закликає кожного з нас не лише молитися до святих, але й вчитися у них.

Святі не були безгрішними від народження. Вони були людьми, які довіряли Богові більше, ніж своїм страхам. Вони падали, але піднімалися. Помилялися, але каялися. Страждали, але не втрачали надії. І тому вони стали світлом для світу.

Особливо сьогодні ми з вдячністю згадуємо святих землі Української — тих, хто впродовж століть зберігав вірність своєму народові, Українській землі, вірі Христовій, захищав свою Церкву, свій народ, свою державність і духовну спадщину.

Їхній приклад нагадує нам, що жодні випробування не є вічними. Минають імперії. Розпадаються держави. Зникають гонителі. А правда Божа залишається. Залишається віра. Залишається любов. Залишається Церква Христова.

Саме тому сьогодні, у свято Всіх Святих, кожен із нас повинен запитати себе: чи йду я дорогою, яка веде до Бога? Чи живу я так, щоб моє життя приносило добро іншим людям? Чи не дозволяю я злу, образам, гордині або байдужості панувати у моєму серці?

Нехай це свято стане для нас не лише днем церковного торжества, але й днем духовного оновлення.

Нехай молитви Всіх Святих допоможуть нам зміцнитися у вірі.

Нехай Господь благословить наші родини.

Нехай благословить українську націю.

Нехай благословить Державу Україну.

Нехай благословить нашу Українську Церкву.

Нехай укріпить Збройні Сили України.

Нехай дарує справедливий мир нашій багатостраждальній Батьківщині Україні.

І нехай благословення Господнє буде на всіх вас Його благодаттю і людинолюбством завжди, нині і повсякчас, і на віки віків.

Амінь.